

A héten lenne 85 éves a magyar ökölvívás „nagykövete” id. Füzesy Zoltán

Description

Füzesy Zoltán 1936. március 25-én Budapesten született. Ökölvívó edző, sportvezető, szakíró, szakkomentátor.

1954-ben érettségizett, mozigépkezelői, majd rádióműszerész szakvizsgát tett. A TF-en ökölvívó szakedzői végzettséget szerzett, 1981-től viselhette a mesteredző címet.

1954 és 1956 között a Szekszárdi Dózsa, 1957 és 1961 között a Kaposvári Dózsa ökölvívója volt, 1957-ben és 1959-ben második helyezett volt az országos bajnokságon.

1968-tól dolgozott edzőként, a Csepel, a KSJ és a Honvéd ökölvívó szakosztályának volt az edzője. Tanítványai közül fia ifj. Füzesy Zoltán Európa-bajnoki ezüstérmes a budapesti Eb-n, Gogál Gábor és Virág István magyar bajnokok.

1983-84-ben az Ökölvívó Szövetség országos szakfelügyelője. Az Ifjúsági Bizottság és az Edzőbizottság tagja is volt.

1983-tól a Testnevelési Egyetem óraadója, részt vett a tanár- és edzőképzésben, valamint a Nemzetközi Edzőképző tanfolyamokon. Írásaiban többször is védelmébe vette szeretett sportágunkat az ökölvívást, amikor annak egészségkárosító hatásairól és brutalitásáról szóló cikkek jelentek meg a médiában.

1967-től több könyvet is írt: Balegyenes, jobbhorog; Gong; A ring óriásai; Az évszázad bokszcserái; A ring kulisszái mögött és az Ökölször és királyai.

„Néptanítóként, népnevelőként” járta az országot, előadásokat tartott, filmeket vetített szeretett bunyójáról a kultúrházak közönségének. Később, amíg egészsége engedte, a sport csatornák nélkülözhetetlen szakkomentátora volt. Életének értelme a bokszt népszerűsítése és elfogadtatása volt.

„Egyszer egy olyan fiú jelentkezett az éves felvételre, akinek az egyik lába rövidebb volt, mint a másik” – emlékezett vissza id. Füzesy. – „Tudtam, soha nem kap versenyengedélyt, de volt hely, így felvettem a csoportba. Úgy gondoltam, fontos, hogy a sportnak köszönhetően sikerélményeket szerezzen a srác. A döntésemért kaptam is kritikát rendesen, de nem bántam meg. Nem az a fontos, hogy világbajnok legyen a gyerekekből, hanem emberileg kell segíteni őket, minél több jót tenni velük. Mindenek előtt embernek kell lenni, s csak másodszor szakembernek!”

Füzesy Zoltán személyében a magyar ökölvívás „nagykövetét” veszítettük el.